

РЕШЕНИЕ 2002/2/ЕО НА КОМИСИЯТА

от 20 декември 2001 година

относно констатиране съгласно Директива 95/46/ЕО на Европейския парламент и на Съвета нивото на адекватна защита на личните данни, осигурявано от канадския закон за защита на личните сведения и електронните документи

(Нотифицирано под № C(2001) 4539)

КОМИСИЯТА НА ЕВРОПЕЙСКИТЕ ОБЩНОСТИ,

като взе предвид Договора, за създаване на Европейската общност,

като взе предвид Директива 95/46/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 24 октомври 1995 г., за защита на физическите лица при обработването на лични данни и за свободното движение на тези данни личните данни¹, и по-специално член 25, параграф 6 от нея,

като има предвид, че:

- (1) Директива 95/46/ЕО изисква от държавите-членки обезпечат, трансферът на личните данни към трета страна да се осъществява само ако въпросната трета страна осигурява адекватно ниво на защита и ако националните закони, привещащи в действие други разпоредби на директивата, са спазени преди трансфера.
- (2) Комисията може да констатира, че дадена трета страна осигурява адекватно ниво на защита. На основата на тази констатация, личните данни могат да бъдат трансферирани от държавите-членки, без да е необходима допълнителна гаранция.
- (3) Директива 95/46/ЕО изисква нивото на защита на данните да бъде оценено с оглед всички обстоятелства, отнасящи се до трансфер или категория трансфери на данни и по отношение на някои условия. Работната група за защита на лицата при обработката на личните данни, създадена по силата на член 29 от Директива 95/46/ЕО, даде препоръки във връзка с тази оценка ².
- (4) Поради различните подходи, прилагани от третите страни в сферата на защитата на данните, оценката на адекватността трябва да се извършва, а

¹ ОВ L 281, 23. 11. 1995 г., стр. 31.

² WP 12: Трансфери на лични данни към трети страни: прилагане на членове 25 и 26 от директивата на Общността за защита на данните, становище прието от работната група на 24 юли 1998 г., налично на следния адрес: http://europa.eu.int.comm/internal_market/en/dataprot/wpdocs/wp12fr.pdf

всяко решение да се основава на член 25, параграф 6 от Директива 95/46/ЕО, следва да се взема и прилага по начин, който не създава произволна или неоправдана дискриминация спрямо третите страни, където съществуват сходни условия, или между третите страни, нито представлява прикрита пречка пред търговията, като се имат предвид актуалните международни ангажменти на Общността.

- (5) Канадският закон за защита на личните сведения и електронните документи (по-надолу наричан “канадският закон”) от 13 април 2000 г.³ се прилага към дружествата от частния сектор, които събират, ползват или съобщават лични данни в рамките на търговски дейности. Той влиза в сила на три етапа:

От 1 януари 2001 г. канадският закон се прилага за личните сведения, различни от личните сведения в областта на здравето, събрани, ползвани или съобщени в рамките на търговски дейности от федералните предприятия. Тези организации участват в сектори като въздушните превозни направления, банките, станциите за радиоразпръскване и телевизионно разпространение, превозите между провинциите и далекосъобщенията. Канадският закон се прилага също и спрямо всички организации, които съобщават лични сведения в посредничество с други организации през провинциалните или националните граници, както и спрямо личните сведения, събрани, използвани или съобщавани от същите организации във връзка с техните служители.

Считано от 1 януари 2002 г. канадският закон ще се прилага за личните здравни сведения за организациите и дейностите, посочени в предишния етап.

Считано от 1 януари 2004 г., канадският закон ще се прилага за събирането, използването и съобщаването в рамките на тази търговска дейност, независимо дали същата произлиза от правителството или не. Канадският закон не се прилага за федералните институции, ръководени от федералния закон за защитата на личните сведения или за организациите, ръководени от публичния сектор на провинциално равнище, нито за дейностите с нестопанска цел и за благотворителните дейности най-малкото в случаите, когато те не са от търговски характер. Освен това, той няма да се прилага за данните, отнасящи се до заетостта, използвани за нетърговски цели, различни от тези, които се отнасят до работещите във федералните предприятия. Канадският федерален комисар за защита на личния живот може да предостави по-детайлни информации във връзка с това.

- (6) Като уважава правото на провинциите, да законодателстват в тяхната сфера на компетентност, законът постановява, че, по време на изработването на тези провинциални закони, които са съществено сходни, може да бъде допуснато

³ Електронното издание (на хартия и в Интернет) на закона е налично на следния адрес: http://www.parl.gc.ca/36/2/parlbus/chambus/house/bills/government/C-6/C-6_4/C-6_cover-E.html и http://www.parl.gc.ca/36/2/parlbus/chambus/house/bills/government/C-6/C-6_4/C-6_cover-F.html. Печатните версии са налични в *Публични дейности и правителствени услуги Canada – Publications*, Отава, Канада K1A 0S9.

неспазване на закона за организации или дейности, посочени в провинциалното законодателство за личния живот. Раздел 26, параграф 2 от канадския закон, дава на федералния кабинет правомощието, “ако е убеден, че даден сходен по същество с настоящата част провинциален закон се прилага за дадена организация – или категория организации, или за дадена дейност – или категория дейности, изключва организацията, дейността или категорията от прилагането на настоящата част по отношение събирането, използването или съобщаването на лични сведения, която се осъществява във вътрешността на разглежданата провинция”. Съветващият губернатор (федерален канадски кабинет) решава чрез съветнически декрет изключенията на сходните по същество закони.

- (7) Във всеки случай, в който една провинция изработва сходен по същество закон, обхванатите от него дружества, категории дружества или дейности се изключват от приложението на федералното право за сделки между провинции; федералният закон продължава да се прилага за всички видове събиране, използване и съобщаване между провинциите и в международен план на лични сведения, както и във всички случаи, когато провинциите не са изработили в цялост или частично сходен по същество закон.
- (8) На 29 юни 1984 г. Канада формално се присъедини към Основните насоки на ОИСР, от 1980 г. за защитата на личния живот и трансграничните потоци лични данни. Канада беше между страните, които подписаха Основните насоки на ООН, относно електронната обработка на личните данни, приети от Общото събрание на 14 декември 1990 г.
- (9) Канадският закон обхваща всички основни принципи за адекватно ниво на защита на физическите лица, дори и при положение, че той предвижда изключения и ограничения с оглед защитата на водещите обществени интереси и признаването на някои информации, съществуващи в публичното пространство. Прилагането на тези норми е гарантирано от право на апелация и от независим контрол, осъществяван от властите като Федералната комисия за защита на личния живот, притежаваща право на разследване и изпълнително право. Освен това, разпоредбите на канадския закон, отнасящи се до гражданската отговорност, се прилагат в случай на незаконна обработка, която е нанесла вреда на засегнатите лица.
- (10) За да подпомогне постигането на прозрачност и с оглед да се гарантира капацитетът на компетентните власти на държавите-членки да осигуряват защитата на физическите лица относно обработката на личните данни, следва в решението да се уточнят изключителните обстоятелства, при които може да бъде оправдано временното прекратяване на особени потоци данни, независимо от констатацията на адекватното ниво на защита.
- (11) Работната група за защита на лицата по отношение на обработката на личните данни, създадена съгласно член 29 от Директива 95/46/ЕО излезе със

становище за нивото на защита, осигурявано от канадския закон; при изработването на настоящото решение⁴ това бе взето предвид.

- (12) Мерките, предвидени в настоящото решение, са в съответствие със становището на Комитета, създаден съгласно член 31 от Директива 95/46/ЕО,

РЕШИ:

Член 1

За целите на член 25, параграф 2 от Директива 95/46/ЕО, Канада се оценява като осигуряваща адекватно ниво на защита на личните данни, трансферирани от Общността до получатели, подчиняващи се на закона за защита на личните сведения и електронни документи (по-надолу наричан "канадският закон").

Член 2

Настоящото решение се отнася единствено до адекватната защита, осигурявана от Канада чрез канадския закон с оглед да отговори на изискванията на член 25, параграф 1 от Директива 95/46/ЕО, и няма никакво влияние върху други условия или ограничения, довеждащи до прилагане на други разпоредби на директивата, които се прилагат за обработката на личните данни в държавите-членки.

Член 3

1. Без да се нарушават правомощията, които им позволяват да вземат мерки за осигуряване на спазването на разпоредбите, изработени съобразно разпоредбите, различни от член 25 от Директива 95/46/ЕО, компетентните власти на държавите-членки могат да упражняват правомощията, с които разполагат в момента, за временно прекратяване на трансфера на данни към получател, установен в Канада, чиито дейности зависят от приложното поле на канадския закон, за да защитят физическите лица относно обработката на личните данни, които ги засягат, в следните случаи:

- а) компетентна канадска власт е констатирила, че получателят не спазва нормите, приложими в сферата на защитата;

⁴ Становище 2/2001 относно нивото на защитата, гарантирано от канадския закон за защита на личните сведения и на електронните документи, група "член 39", от 26 януари 2001 г. на разположение на следния адрес:

http://europa.eu.int/comm/internal_market/en/dataprot/wpdocs/wp39fr.pdf

б) когато е много вероятно нормите за защита да не са спазени; съвсем уместно е да се смята, че компетентната канадска власт не взима или няма да вземе в исканото време необходимите мерки за уреждането на въпросната сделка; продължаването на трансфера ще увеличи сериозния риск от тежка вреда за засегнатите лица и компетентните власти на държавата-членка основателно са положили усилия при тези обстоятелства да уведомят отговорното за обработката лице в Канада и да му дадат възможността да отговори.

Временното прекратяване на трансфера се преустановява от момента, в който бъдат осигурени нормите за защита и засегнатата компетентна власт в Общността е уведомена за това.

2. Държавите-членки информират незабавно Комисията за приемането на мерки на основание параграф 1.
3. Държавите-членки и Комисията се информират също взаимно за случаите, за които взетите от канадските власти, натоварени да се грижат за спазването на защитните норми, не са достатъчни за осигуряването на спазването им.
4. Ако събраната съгласно параграфи 1, 2, 3 информация показва, че който е да е орган, натоварен да изисква спазването на нормите за защита в Канада, не изпълнява ефикасно своите ангажменти, Комисията информира за това компетентната канадска власт и, ако е необходимо, представя проект от мерки, които да бъдат взети съобразно процедурата, посочена в член 31, параграф 2 от Директива 95/46/ЕО с оглед отмяната или временното прекратяване действието на настоящото решение или ограничаването на неговия обхват.

Член 4

1. Настоящото решение може да бъде изменяно във всеки момент в светлината на опита, извлечен от неговото прилагане, или в случай на промени в канадското законодателство, включително разпоредбите, признаващи сходния по същество характер на даден провинциален закон. Комисията оценява на основата на наличните информации привеждането в действие на настоящото решение три години преди нотифицирането на държавите-членки и участва във всяка пригодна констатация на комитета, създаден съгласно член 31 от Директива 95/46/ЕО, и по-специално за всеки елемент, който е в състояние да има отражение върху установеното по смисъла на член 1 от настоящото решение на адекватното ниво на защита в Канада по смисъла на член 25 от Директива 95/46/ЕО и на всеки елемент, показващ, че решението се прилага по дискриминативен начин.

2. Комисията представя, ако е необходимо, проект за мерки, които да се вземат съобразно процедурата, предвидена в член 31, параграф 2 от Директива 95/46/ЕО.

Член 5

Държавите-членки взимат всички необходими мерки за да се съобразят с настоящото решение в срок от деветдесет дни, считано от нотифицирането на държавите-членки.

Член 6

Адресати на настоящото решение са държавите-членки.

Съставено в Брюксел на 20 декември 2001 година

За Комисията:

Frederik BOLKENSTEIN

Член на Комисията